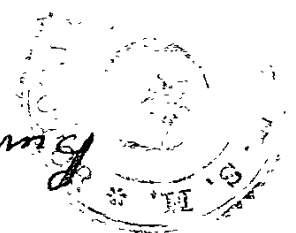

W. M. Seditis appukam

සියබස් මල්දම විවරණය.

නමෝනාසා ගඟවනනා අරහතො සමමාසමුබ්බසා.

“සියබස් මල්දම විවරණය” යනු කවරක්දයත්?

ශ්‍රී ලංකාවේ පවාසි මේ සිංහල මනුෂ්‍යයන්ට නැති, අප සමාක්සම්බුදු රජානන් වහන්සේ නිරූපිතයෙන් නිදාගන්නා බැවින් පිරිනිවන් පානාපිණිස කුසිකාර නුවර මලලව රජදරුවන්ගේ උපවිහිත නම් සල්ලයනෙහි සාලවුක්කයන් දෙ දෙනාගේ අතරෙහි පණවනලද පරිනිදාණ මවකයෙහි නොනැගිටිනා යෙයස වෙත් වැඩලිත්දවස්හි, සත්සියයක් අමාත්‍යයන්ගේ නාවනාගී අවුත්, පළමුවෙන් මේ ලංකාවෙහි වාසයකළ යක්ෂයෙකුට පහකොට මනුෂ්‍යවාසය කෙරෙහි විජයරජ ප්‍රබානකොට ඇති සෙස්සන්ගේද පරම්පරාවෙන් පැවත එන්නෝ නමුත් ඔහු තමන්ගේ පරම්පරාවගේ සිංහල යන නාමයද තමන්ට කෙසේ ව්‍යවහාර වූයේද යනු නොදනිති, එහෙයින් ඒ දැනගැනීම පිණිස එය මෙහි විස්තර කරනු ලැබේ, හේ කෙසේදයත්? “සිහසලාගත්තාසිහලො” යිද.

“සිහබාහු නරිඤ්ඤාසො සිහමාදිත්තවාගුති,
සිහලොනෙන සමබ්බා ආහුසබ්බෙපිසිහලො.”

යහුවෙන් ඒ සිහබාහු රජතෙම සිංහයා ගත්තේනුයි, සිංහල නම් වෙයි; ඔහුගේ සමබ්බා සියල්ලෝද සිංහලයෝ නමැයි කියති යි කිහිපයින්, කාලිංගව නුවරහි රජතුමා වංශයෙහි උපන් රාජකන්‍යාවගේ කුසගෙන් සිංහයාට ජාත කවූ සිහබාහු කුමාරතෙම තමාගේ පියවූ සිංහරාජයා විදාමරු කිසකපාග ත්තේනුයි, සිංහල නම් වූයේය. හගිරඵ ශබ්දයෙන් හගිරඵයාගේ වංශයෙහි වූ කපිලවස්තු පුරවාසි රජදරුවෝ කියනු ලැබෙද්ද, එසේම සිංහයා ගත්තා වූ සිංහබාහු කුමාරයාගේ පුත්‍ර වූ යක්ෂමච්ඡායකොට ලංකාවේ පයගත් විජයරජතුමාගේ ද ඔහුමල් සිංහපුරයෙහි රජකළ සුමිත්රජද ඔහුපුත් සිංහපුරයෙන් අවුත් ල ක්දිවා රජ වූ පඬුවස්දෙවරජද ඔහුම දරා මුතුබුරුහුද සිංහල නම් වෙති, යම්සේ ශක්‍රයාගේ නිවාස අම්පුරය ශක්‍රපුර නම් වීද, එසේම සිංහලයන්ට නිවාස අම්පුර දීපයද සිංහල වීප නම් වූයේය. යම්සේ මවැස්වූ ජනයෝ මවැස්වූයෙන් කියනු ලැබෙද්ද, එසේම සිංහලයෙකු වූ ජනයෝද සිංහල ශබ්දයෙන් කියනු ලැබෙත්, ඔවුන්ගේ කථාවද සිංහල භාෂා නම් වෙයි, එහෙයින් එය ප්‍රකාශ කිරීම පිණිස විජයරජතුමා කථාප්‍රවාහය මහාවංශයෙහි දක්වනලද පරිද්දෙන් හා එසෙයින් භාවසන්නයන “සියබස් මල්දම” නම් පුත්ත නාමයෙහි පෙනෙන එම අදහස සුවසේ තේරුම් ගත හැකි භාවසන්නයද “සියබස් මල්දම විවරණය” නම් වන්නේ වෙයි.

හේ මෙසේ දක්වනලදී මහාවංශයෙහි.

- 1 වංශෙසු වංග නගරෙ වංගරාජා අනුපුරෙ
කාලිංගරඤ්ඤාසිනාසි මහෙසිනායා රාජනො

- 2 "සොරුපා දෙවියා තසයා එකංගුලිකි බිහාරං,"
"නෙමිත්තාවසකරුංතසයා සංවාසං මිගරාජිනො."
- 3 "අනිවරුපිනීආසී අනංවිකාමතිති,"
"දෙවෙනදෙවියාවාපි ලංහාසාසිදිගුවජිතා."
- 4 "එකාස්නීසා නිකබ්බිම සෙරිවාදිපුබ්බිති,"
"සතේනසහඅඤ්ඤාතා අගාමගබ්බාමිනා."
- 5 "ලාලරවිඨේ අවජියා සිහොසත්ථ මහිබ්බි,"
"අඤ්ඤත්ථෙසො ධාවිංසු සිහාගනදිසත්තුසා."
- 6 "ගංගිකිනා ගොවරංසිහො ගවිජංදිඤ්ඤානමාරකා,"
"රත්තොඋපගලාලෙගොතා ලංගුලංසංග්ගිකාග්ගිකො"
- 7 "සානංදිඤ්ඤාසද්ධින නෙමිත්තවචනංසුතං,"
"අභිගාතසංආගාති රඤ්ජයත්තිපරාමසී."
- 8 "තසයාඑසෙසනඅතිරත්තො පිට්ඨිංආරොපියාසුතං,"
"සිහොසකංගුහංතොයා තාසසංවාසමාවරි."
- 9 "තෙතසංවාසමත්වාය කාලෙතසමකෙදුච්චේ,"
"පුත්තඤ්චිතිතරඤ්චාහි රාජධිතාජතෙසිසා."
- 10 "පුත්තසයාගත්ථාදෙපු සිහාකාරානතොඅකා,"
"කාමෙත සිහබාහුතං විතරංසිහ සිවද්දිං."
- 11 "පුත්තොසොලසවසොසා සොමාතරංපුච්ඡිසංසයං,"
"දාවංපිතාවතොඅමිම කස්මාඅසදිසාදුති."
- 12 "සාසබ්බිමබ්බිතසා කිත්තුසාමාහිසොබ්බි,"
"ගුහාඑකෙතිතායාතෙ පාසාගොතාතිසාබ්බි."
- 13 "මහාගුහාසද්ධිකතකං බන්ධනාද්දසොඅගා,"
"එකාගෙනෙවපඤ්ඤාස යොජනානිගතාගතං."
- 14 "ගොවරායගතෙසිහෙ දක්ඛිණිසමිංහිමාරං,"
"වාමෙකංග්ගිට්ඨිංකතාත නතොසිසංඅපකකම්,"
- 15 "නිවාසෙධානසාබගොත පච්චිනතගාමමාගමුං,"
"තඤ්ඤාසිරාජධිතාය මාතුලසුසුතොතදා."
- 16 "සෙතාපතිවංගරඤ්ඤා නිතොපච්චිතතසාධතො,"
"නිසිත්තොවටමුලෙසො කම්මතංසංවිධාපයං."
- 17 "දිඤ්ඤාතෙපුච්ඡිතාවොචුං අවච්චාසිනොමයං,"
"ඉතිසොද්දසධිතෙසං වන්චානිධජිනිපති."
- 18 "තාතාගෙසුංලලාරාති හත්තංසංගිණිසුද්දපසී,"
"සොවගිණිගාජතාතාසුං තෙසංපුඤ්ඤානානිව."
- 19 "තෙතසොවිමිතිතොපුච්ඡි කෙතුතුමෙතවමුපති,"
"තසසාපාතිගොත්තාති රාජධිතානිවෙදසී."

- 20 “ පිටුවහල්කරුන්ගේ ආයුධය නිවන,”
“ ගත්තොත් ඔහුගේ සංවාසයක පවතී.”
- 21 “ සිතොසිසංගුණගන්ධා තෙතදිව්‍යානසොපනෙ,
“ අවිච්ඡාදනාප්‍රත්‍යක්‍ෂානෙත නවබාදිතවාසිච්ඡි;”
- 22 “ දුරතෙතෙතවෙසනෙතා අගාපච්චයනගාමකං,”
“ උබ්බාසිසතිසොසොව සංයංගාමමුපෙතිසො.”
- 23 “ පච්චයනවාසිකොගන්ධා රක්‍ෂොකාතංපටිවෙදපුං,”
“ සිතොසිලෙතිතංරට්ඨං තංදෙවපටිසෙධං,”
- 24 “ අලහංතිසෙධකංතස්ස හස්තිකඛ්ඛිගතංපුරෙ,”
“ අදෙතුංසිහද්දිනති සහසංසොපචාරයි.”
- 25 “ තථෙවවෙසනස්සති නිශ්චාපිනරිසෙරො,”
“ විසුච්ඡෙරපුච්ඡෙරසි මාතාසිහඛ්ඛිපුරංකිතං.”
- 26 “ අත්තභිතතිසෙවාරෙ සිහබාහුඅපුච්ඡිස,”
“ මාතරංතිසහසංතං සාතෙතුංපිතරංසකං.”
- 27 “ රක්‍ෂොකාකුමාරංදසෙසුං තංරාජාදුදමබ්බිච්ඡි,”
“ ගතිතොයදිසිතොතෙ දච්ඡිමිරට්ඨංතදෙවතෙ.”
- 28 “ සොතංගන්ධාගුභාවාරං සිහංදිඤ්චආරකා,”
“ එයනංපුත්තසිතෙතෙන විජ්ඣිතුංතංසරංඛිපි.”
- 29 “ සරොනලාටමාහච්ච මෙත්තචිත්තෙනතසස්සතු,”
“ කුමාරපාදමුලෙව නිට්තොපතිභුමියං.”
- 30 “ තථාසිඤ්චතතිසං තතොකුජ්ඣිමිගාබ්භො,”
“ තතොඛිත්තොසරොතස්ස කායංතිබ්බිච්ඡිකුනිකඛ්ඛි.”
- 31 “ සතෙසරංසිහසිසං ආදයසපුරංඅභා,”
“ මතස්සවඛාරාජස්ස සත්තාභානිතද්දභු.”
- 32 “ රක්‍ෂොකාඅපුත්තකත්තාව පතිතාවස්සකම්මුතා,”
“ සුචාවරක්‍ෂොකානත්තත්තං සන්ද්‍රජානිච්චාමාතරං.”
- 33 “ අමච්චාසත්තිපතිතා අබ්ලාචකමානසා,”
“ සිහබාහුකුමාරස්ස රාජාගොභිතිඅබ්බුච්ඡි.”
- 34 “ සොරජ්ජංසමපට්චිච්ඡිකා දුඤ්චාමාතුපතිස්සතං,”
“ සිහසිවලිමාද්දං ජාතභුමිංගතොසයං.”
- 35 “ තගරංතභ්චමාපෙසි අහුසිහපුරකිනිතං,”
“ අරක්‍ෂොකොපනසතෙ ගාමෙවාවිනිවෙසයි.”
- 36 “ ලාලුරිච්චිපුරෙතස්මිං සිහබාහුතරාබ්භො,”
“ රජ්ජංකාරෙසිකකාන මහෙසිංසිහසිවලිං.”
- 37 “ මහෙසිසොලසකඛ්ඛිතුං යමකෙවද්දවෙද්දවෙ,”
“ පුත්තෙජනස්සලෙසා චිත්තොනාමපෙට්ඨිකො.”

- 38 “ සුවික්තොනාමදුතියො සබ්බවන්ති. සපුන්තනා,”
“ කාලොතප්පයං රාජ උපරජාතිසෙවසි ”
- 39 “ විජයොවිසමාවාරො ආසිනං පරිසාපිව,”
“ සාගසානි අනෙකානි දුස්සාගානි උපුතො.”
- 40 “ කුඨ්ඤ්ඤාමහාජනොරණ්ණො තමඤ්ඤාපට්ඨෙදසි,”
“ රාජකෙසණ්ණපෙය්‍යාන පුත්තංගවදිසාධුකං.”
- 41 “ සබ්බංතථෙවදුතියං අගොසිතතිසංපත,”
“ කුඨ්ඤ්ඤාමහාජනොආග පුත්තංගානෙතිනෙදුති.
- 42 “ රාජාථිප්පයගානඤ්ඤා පරිවාරඤ්ඤානසානං,”
“ සත්තසතාතිපුරිසෙ කාරෙඤ්ඤාද්ධමුණ්ණිකො.”
- 43 “ තාවාසසක්ඛිපාපෙය්‍යා විස්සජාපෙසිසාගරො,”
“ තථානෙසඤ්ඤාපරිසායො තථෙවවකුමාරකො.”
- 44 “ විපුංචිපුංචෙන විස්සවිධා පුරිසිනීකුමාරකා,”
“ විපුංචිපුංචිපකස්මිං ඔකකාමිංසුවසිංසුව.”
- 45 “ නග්ගදිපොතිඤ්ඤාසිත් කුමාරොකකයාදිපකො,”
“ ගරිසොකකයාදිපොතු මහිඤ්ඤාදිපකොදුති.”
- 46 “ සුප්පාරකෙපට්ටනමිති විජයොපනමකකමි,”
“ පරිසාසාගසෙනෙත්තිනොනාවංසුතාරාහි.”
- 47 “ ලබ්බායං විජයසනාමනො කුමාරො,
ඔතිණ්ණොතිරමති තමබ්බණ්ණදිපෙ;
සාලානං යමකගුහා නමගාරස්මිං,
නිබ්බාතුංසසිනදිනෙ තථාගතස්සාහි.”

මෙහි සංකෘත අභිප්‍රායනම්.

1 අතීතකාලයෙහි වතුරට වගුනුවර වතුරජකෙණෙක්වූයේය, ඒ වතුරජු රුවන්ව කලිතුරජපුත්‍රයේ දියනියක්නොමෝ අග්‍රමහෙසිකාවූවාය.

2 ඒ වතුරජකෙමේ ඒ දෙවියගෙත් එක් දියනියක් ලැබුයේය, නිමිත්තපා ධික ව්‍යාභමණයෝ ඒ රාජකුමාරිකාවගේ උපන් නක්ෂත්‍ර මුහුර්තය බලා ඒකු මාරිකාව සිංහරාජයකුහා සංවාසය කරණබව කීවාහුය.

3 ඒ කුමාරිකානොමෝ ඉතාම යහපත් විශිෂ්ටවූ රුඳානිවූවා, අතිශයින්ම පවකාමයෙහි හිසුවූවා, ඕනොමෝ රජු රුවන්හා රාජදෙවිය යන දෙදෙනා විසින් ලජ්‍යාවෙන් පිළිකල්කරණ ලද්දේය.

4 ඕනොමෝ තමාගේ කැමැත්තෙන් වසන සුලුවූවා, සැපකැමිතිවූවා, හුද

කලාව අප්‍රසිද්ධ වෙතයෙන් පිටත්ව මගධරටබලා යන වෙලද සමූහයක්ගේ සමග ගියාය.

5 ලාටරට අරණයෙහිදී සිංහරාජයෙක්තෙම ඒ වෙලද සමූහයෙහි සමීපයට දිවගෙණ ආයේය, (ඒ වෙලෙක්දෙහි සිස්සුදෙනා දිවත්තාහු) සෙස්සෝ අතික්ෂණකව දිවුහ, ඒ රාජකුමාරිකාතොමෝ සිංහරාජයාආදියාවට දිව්වාය.

6 සිංහරාජතෙමේ ගොදුරු ගෙණ (පෙරලා) යන තැනැත්තේ දුරදිව ඒ රාජකුමාරිකාව දැක සිහින්ආලය ඇතිවූයේ කන්ගෙලාගෙණ නගුවසලමින් සමීපව ආයේය.

7 ඒ රාජකුමාරිකාතොමෝ ඒ සිංහරාජයා දැක අසනලද නිමිත්තපාඨක බ්‍රාහ්මණයන්ගේ වචනය සිහිකොට බියකුවුවා, ආසාවඩ්වමින් ඒ සිංහරාජයාගේ ශරීරවයවයන් පරාමිතිය කළාය හෙවත් අතහැරාය.

8 සිංහරාජතෙමේ ඒ කුමාරිකාවගේ ස්පර්ශයෙන් ඉතා ඇලුණේ, (තමාගේ) පිට හිඳුවාගෙණ වහා තමාවසන සවිතිය ගල්ගුහාවට ගෙනගොස් ඒ කුමාරිකාවා සමග සංවාසය කෙළේය.

9 ඒ රාජකතෘතොමෝ ඒ සිංහරාජයා සමග සංවාසයට පැමිණ ඒ සංවාසය කරණකොටගෙණ පුද්ගලාලයෙහි පුතෙකු දුවකැයිකියා නිඹුල්දරු දෙදෙනෙක් වැදුවාය.

10 ප්‍රභූවූ කුමාරයාගේ හස්තපාදයෝ සිංහයාගේ ආකාරවූවාහුය, එහෙයින් ඒ කුමාරයාහට “සිංහබාහු” කුමාරයායි නම්කළාය, දියනියන්ට “සිංහසිවලී” යයි (යන) නාමය කළාය, *

11 සොළොස් අවිරුද්‍රවයස් පිරුණු ඒ ප්‍රභූවූ කුමාරතෙමේ මෑනියෙහි හුඹහා අපගේ පියානෝත්තර කවරකාරණයක් හෙතෙකොට්ඨකාකාර සමානතුවෝ දැයි (කියා) සිත්හිඋපත් සැකය (තමාගේ) මෑනියන් අතින් විවළේය.

12 ඒ මෑනියොමෝ ඒ කුමාරයාහට සියලු ප්‍රවාත්තිය කීවාය, ඒ කුමාරතෙමේ කුමක්හෙයින් මිනිසුන්වසන ප්‍රදේශයට නොයමෝදැයි කීයේය, ඒ රාජකුමාරිකාතොමෝ තාගේපියවූ සිංහරාජතෙමේ ගලෙකින් ගුහාව වසන්තේය, එහෙයින් සියතොගැක්කෙමිසි කීවාය.

13 ඒ කුමාරතෙමේ මහ ගල්ගුහාදොර වසනගල කරට නගාගෙණ එක්දවසින්ම පණස් යොත්තක් යාමජම් කෙළේය.

14 සිංහයා ගොදුරුපිණිස සියකල්හි දකුණුකරෙහි මෑනියන්ද, වම්කරෙහි නැගණියන්ද තබාගෙණ වහා ගල්ගුහාවෙන් පලාගියේය.

15 ඔහු කොලඅතු හැඳගණ (එක්තරා) ප්‍රත්‍යාග්‍යගමකට ආවාහුය, එකල ඒ ප්‍රත්‍යාග්‍ය ගමෙහි රාජධිකාවගේ මයිල්රජහුගේ ප්‍රභූවූ වගුරජහුගේ සෙතාස ගිතෙමේ සිටියේවිය.

* මේගැණ “සියබස්මල්ලේදමකාව්‍ය”යෙහි 103වෙනි කවියෙහි, “කුමරුවසිහබා නමිනා, නං; කුමරිට සිහවල්ලිය යන නමිනා,” යන්නෙන්, කුමාරයාට සිංහබා හුනාමයහා ඔහු නැගණිවූ කුමාරිකාවට සිංහවල්ලියයි ව්‍යවහාර කළබව පෙනේයි. මෙහි ගාථාවෙහිද, “තාමෙන සිහබාහුග්‍යං, ධිතරංසිහසිවලී.” යනු පෙනේයි.

16 ඒ 'සෙ තෙ වි තෙ මේ කම්භාන සංවිධාන කෙරෙමින් නුගරුකක් මුල හුන්නේය.

17 ඔවුන්දැක තෙපිකවුරුදැයි විචාළේය, ඔවුහු "අපි වෙතෙහි වසන්න මෝයයි" කීවාහුය, ඒ සෙනානායකතෙමේ ඔවුන්ට වස්තු දෙවූයේය.

18 ඒ වස්ත්‍රයෝ මහත් අගයඇතිවූවාහුය, පත්‍රයන්හි බත් දෙවූයේය, ඔවුන් ගේ පුණ්‍යානුභාවයෙන් ඒපත්‍රයෝ රත්රන්භාජනයෝ වූවාහුය.

19 ඒකාරණයෙන් විස්මයත්වූ ඒ සෙනාපතිතෙමේ. "තෙපි කවරුදැයි"? නැවත විචාළේය. ඒ රාජකීයානොමෝ තමාගේ ජනිතොත්‍රයන් ඒ සෙනෙවි රජහට දැන්වූවාය.

20 ඒ සෙනෙවි රජතෙමේ (තමා) ඇවෑස්ස නැඟුනියන්ගේ දියනිවූ ඒ කුමා රිකාව ගෙණ වගුහුවරට ගොස් ඇයගාසමය වාසයකෙළේය.

21 සිංහරාජතෙමේ වහා ගල්ලොවට ගොස්, (භායාදි රාජකීයාවහා ක මාරයාය කුමාරිකාවය යන) ඒ තුන්දෙනා නොදැක පුත්‍රදායකයෙක් පෙළෙන ලදුව (ආහාර) නොකැරේය, (පැත්) නොබිඳේය.

22 ඒ දරුවන් සොයමින් ප්‍රත්‍යත්ත ගම්වලටයියේය, ඒ සිංහරාජතෙමේ යම්යම් ගමකට වදනේද ඒඒගම සිස්වෙයි.

23 පසල්දනවි වැසි ජනයෝගොස් රජුරුවන්ට, "දෙවයන්වහන්ස, සිංහ රාජයෙක්තෙමේ නුමවහන්සේගේ රට පෙළන්නේය, ඔහු වැළැක්කුවමැනවයි," එපවත් රජහට දැන්වූවාහුය.

24 ඒතෙමේ සිංහයා තසන්නෙකු නොලබමින් දහසින්බැඳි පියල්ලක් ඇත් කදහබා "සිංහයා දෙනතැනැත්තෙක් ගණිවයි" කියා නුවර බෙරගාසිරවූයේය.

25 නරෙස්වරතෙමේ දෙදහසෙක තුන්දහසෙකැයි එසේම බෙරපියව් කර වූයේය, මවුතොමෝ දෙවාරයෙක ඒ සිංහබාහු කුමාරයා වැළකුවාය.

26 තුන්වෙනි වාරයෙහි ඒ සිංහබාහු කුමාරතෙමේ මැනියන් නොවිවාරාම තමාගේ පියවූ සිංහරාජයා මරන්ට ඒ (රත්) තුන්දහස ගත්තේය.

27 රජහට සිංහබාහු කුමාරයා දැන්වූවාහුය, රජතෙමේ ඔහුටදුදින් "තාවිසි න් සිංහරාජතෙමේ ගත්තැලැබෙනම් එමරට තටදෙමැයි" මෙසේකීයේය.

28 ඒ කුමාරතෙමේ ඒ ගල්ලෙණදොරට ගොස් පුත්‍රප්‍රෙමයෙන් එන්නාවූ ඒ සිංහයා දුරදිදැක විදිනට හීයක් යවීය.

29 හීයතෙමේ නලලවැද් ඔහුගේ මෙහිත්‍රිවිත්තයෙන් පෙරලා ආපසුඅවුත් කුමාරයාගේ පාදමුලයෙහි බිමවැටුනේය.

30 තුන්සලක්දක්වා එසේමවිය, පසුව, සිංහරාජතෙමේ කිපියේය, ඉක්බිත් තෙත් යවනලද හීයතෙමේ ඒ සිංහරාජයාගේ ශරීරයවිනිවිද නික්මුනේය.

31 ඒකුමාරතෙමේ කෙශරසහිත සිංහයාගේ හිසගෙණ නුවරට ගියේය, එ කල්හි වගුරජ කාලක්‍රියාකලාවූ සත්දවසක්වූයේය.

32 රජ තමා අපුත්‍රකබැවින්හා මේ කුමාරයාගේ සිංහයාමැරීම සංඛ්‍යාත ක මියෙන් ප්‍රසිබවූ බැව්නුත් (වගු) රජුරුවන්ගේ මුහුබුරුබව අසාද මාතාවූ කුමාරිකාව හැඳිනද.